

MILANESE BIR AL IN TEKEN VAN BIR IN PEKING IN MEI 2006

Behoorlijk optimistisch

Wie eind oktober de BIR in Milaan bezocht en niet bovenop de dom stond, heeft zichzelf tekort gedaan. Milaan moet het qua uitgaansstad hebben van het centrum rondom de fameuze dom, de Duomo. De rest van de stad is toch vooral een echte industriestad. Zeker heel goed voor de Italiaanse economie, maar minder geschikt voor toeristen.

Op het 'dak' van de dom wordt pas duidelijk wat een gigantisch kunstwerk dit is. Bovendien is het uitzicht over de stad vanaf dit punt magnifiek. Je wordt een beetje duizelig als je bedenkt dat destijds 'gewone' bouwvakkers hier de extreme wensen van bouwheren en opdrachtgevers moesten uitvoeren. Velen overleefden het waarschijnlijk niet, dat kan eigenlijk niet anders.

De BIR zelf straalde in algemene zin een behoorlijk optimisme uit. Niet bij alle materiaalstromen in dezelfde mate, dat zeker niet. Maar de onderliggende vraagpotentie, er zal steeds meer behoefte zijn aan grondstoffen en dus ook aan recycling en hergebruik daarvan, was bij veel sessies en in de wandelgangen waarneembaar. Knelpunten liggen meer in de wet- en regelgeving en in de economische haalbaarheid bij een deel van de recyclingstromen. Je kunt en wilt wel inzamelen en verwerken, maar er moet toch wel iets te verdienen zijn en blijven. En dat is hier en daar nou net het punt. Des te opvallender omdat voor de geleverde eindproducten meestal ruim voldoende markt bestaat.

Verder viel de enorme impact van China en in toenemende mate ook India op. Enkele jaren geleden scoorde Oost-Europa nog erg hoog als aandachtsgebied, dat lijkt nu alweer aanzienlijk minder. Natuurlijk kwam Oost-Europa nog wel ter sprake, maar op ruime afstand van Azië. De USA en West-Europa zijn op recyclinggebied nog immer grootmachten, maar de echte groeicijfers in die regio's zijn verbleekt. Onbegrijpelijk is dat twee werelddelen niet of nauwelijks worden genoemd: Zuid-Amerika en Afrika. Gigantische continenten waar zover ik weet de grootste voorraden primaire grondstoffen te vinden zijn. Afgezien van wat opmerkingen over Zuid-Afrika en Brazilië hoor of zie je van die werelddelen nauwelijks iets. Qua recycling en hergebruik zullen ze nog in de kinderschoenen staan, maar als schatkamer van grondstoffen staan ze, met bijvoorbeeld Rusland en Canada, zeer hoog. De invloed van Zuid-Amerika en waarschijnlijk wat later Afrika op het wereldtoneel zal sterk groeien. Het lijkt verstandig deze reuzen van de toekomst nu al meer bij de internationale recyclingwereld te betrekken. Althans de BIR-bijeenkomst beschouwende lijken ze teveel aan de zijlijn te staan. Verder was het natuurlijk de BIR van Fred Nijkerk. Het was zijn honderdste, dat doet niemand hem ooit nog na.

HENK MEINEN

Fred's honderdste!

Een unieke prestatie en dat zal het blijven. Onze landgenoot Fred Nijkerk, onder andere oprichter van dit blad en nog steeds zeer gewaardeerd redacteur, beleefde in Milaan zijn honderdste BIR! Bovendien is hij de enige nog in leven zijnde oprichter van de BIR op 18 maart 1948 te Amsterdam. Het unieke jubileum van Fred bleef ook bij de BIR-organisatie niet onopgemerkt. Tijdens een huldiging sprak BIR-voorzitter Fernando Duranti hem toe en overhandigde hem twee prachtige boekwerken. Fred Nijkerk is ook internationaal een van de bekendste persoonlijkheden binnen de recyclingwereld. Hij vervulde bovendien diverse functies in de BIR-organisatie. Fred hield zijn reactie kort en bondig: "Dank en ik beloof u dat ik er niet nog eens honderd zal doen!"

Staalschroot

"Tijdperk goedkoop schroot is voorbij"

Deze quote is van Antonio Gozzi, algemeen directeur van de Duferco-groep uit Italië, die als gastspreker voor de Ferro Divisie van BIR was aangetrokken. Hij voorspelt dat de schrootprijs in 2006 boven de 200 dollar per ton zal blijven. Hij volgt uiteraard de bewegingen van de staalprijs en de productie en is van mening dat China teveel produceert en binnen afzienbare tijd als exporteur van staal zal optreden. En zelfs India zal rond 2015 waarschijnlijk exporteur worden. Alles duidt, volgens een ingewijde, op een staalbubbel economie. Zover zijn we nog niet. Gozzi speculeert op een vraag in Azië rond het jaar 2010 die ongeveer 60 procent van de wereldproductie zal bedragen. Dat India naar voren komt, blijkt ook uit de schrootaankopen door dat land. De eerste zes maanden van 2005 nam India de plaats van Turkije over als belangrijkste afnemer van schroot uit de EU. De import bedroeg 1,36 miljoen ton, een toename van maar liefst 257,1 procent ten opzichte van de eerste helft van 2004. Dat was mogelijk door protesten uit de metaalrecyclingindustrie en de hulp van BIR die de Indiase overheid akkoord lieten gegaan met een verzachting van de importregulerende procedures die ook golden voor schroot uit de EU en de VS. Die procedures en een stringenter inspectie werden

ingesteld na enkele ongelukken. Eén had zelfs een dodelijke afloop en ze vonden allemaal plaats door ingesloten explosieven als munitie in geïmporteerd zwaar schroot (HMS). De Indiase overheid gebruikt nu voor schroot uit de VS en de EU minder strenge douaneprocedures omdat het schroot niet binnenkomt vanuit oorlogsgebieden. Schroot uit het Midden-Oosten en Afrika ondergaat nog wel een zeer nauwkeurig, en daardoor tijdrovend onderzoek. Voor HMS schroot uit Iran geldt een totaal invoerverbod omdat dit land als oorlogsgebied wordt aangemerkt. Volgens Anton van Genugten van TSR GmbH uit Duitsland daalden de Turkse importen vanuit de EU met 35,8 procent tot net een miljoen ton voor het eerste half jaar. Ook de export naar China verminderde met 14,2 procent tot circa 200.000 ton. Volgens Van Genugten zijn de vooruitzichten voor de komende maanden betrekkelijk positief. Er lopen goede orders vanuit de staalindustrie en de vraag van buiten de EU is eveneens goed. Een verstorende factor kan de komende winter zijn, maar dat is elk jaar het geval. Volgens John Neu van Hugo Neu Global Trade verwachten de Amerikaanse handelaren in november een verbetering van de schrootprijzen van circa 30 dollar per ton. Volgens hem is een dergelijke aanpassing gerechtvaardigd omdat hierdoor de schrootinzameling zal worden versneld terwijl de korte-termijnhandel hierdoor niet wordt versneld. Uiteraard kijken ze ook in de VS naar de Aziatische ontwikkelingen. Neu merkte op dat recent de productieniveaus van enkele producenten met elektro-ovens toenamen. De verwachting is dat de prijzen voor ijzererts in 2006 zullen toenemen, en dat ziet hij als positieve factor voor de schrootsector. Gebruikelijk is tegenwoordig dat het Shredder Comité tegelijk met de Ferro Divisie vergadert. Hier constateerden ze

dat de laatste vijf maanden twaalf nieuwe shredders zijn besteld: zes voor Noord-Amerika, vier voor Europa en twee voor Australië. De wereldwijde shreddercapaciteit ligt nu tussen de 70 en 90 miljoen ton per jaar en zal binnen afzienbare tijd de 100 miljoen ton per jaar overschrijden. Fred Nijkerk plaatste nog een kanttekening. "De Nederlandse shredders hebben minder te doen omdat een groot deel van de auto's tegenwoordig wordt ontmanteld. Onderdelen gaan naar het tweedehandse circuit en kunststof wordt grotendeels verwijderd. Voor de shredder blijft er dus minder over."

Non-Ferro

China blijft de gemoederen verdelen

Dat er een tweespalt bestaat tussen smelters en schroothandel waar het gaat om de export van materiaal naar China, is bekend. Maar in Milaan werd het toch nog maar eens verwoord. In een stampvolle zaal had Marc Natan, de voorzitter van de Non-Ferro Divisie, zijn welkomstwoordje anders dan gebruikelijk zeer kort

Het non-ferro forum tijdens de sessie.

congres

Antonio Gozzi van Duferco: "schrootprijs blijft in 2006 boven de 200 dollar per ton". (Foto: MRB)

gehouden. Dat bood meer tijd aan een paneldiscussie waar ook het gehoor in de zaal bij werd betrokken. Hoewel het onderwerp van de discussie hoofdzakelijk moest gaan over de op- of neergang van de metaalmarkten en daaraan gekoppeld de schrootmarkten, kon één van de panelleden, mevrouw Loretta Forelli van Forelli Pietro SNC, niet nalaten op te merken dat de Chinese vraag naar schroot had gezorgd voor veel problemen bij afnemers in Europa en Noord-Amerika. Ze beklemtoonde dat 'verdwijnd schroot een grote zorg is voor de smelters in Europa' en gaf de aanwezigen te verstaan dat 'het belangrijk is dat ook de Europese klanten van de schrootleveranciers overleven'. Volgens haar 'ontbreekt het de smelters in Europa aan middelen om te vechten tegen de lange arbeidsuren en lage arbeidskosten die de concurrentie uit de Aziatische landen helpen.' Uiteraard verdedigde Marc Natan de schrootindustrie door er nadrukkelijk op te wijzen dat zij hun schroot niet uitsluitend verkopen aan de exportmarkten. Bovendien moet de sector wel verkopen tegen realistische prijzen. Ook de aankoop van schroot door de handel gebeurt nu eenmaal tegen hogere prijzen, zeker nu de aanvoer van schroot soms problemen geeft. Achterliggende gedachte is uiteraard dat de smelters ook niet meer gaan betalen als de prijs laag is. Björn Grufman, voorzitter van Euro-metric, had al eerder aangegeven dat EU-afnemers de export van schroot niet prettig vinden omdat het materiaal uit de Europese schrootpoel weglekt. "Maar we dienen de totale vrije handel te verdedigen, zolang deze eerlijk verloopt", meende hij. Ben Lee van Alco Resources uit China liet weten dat de Chinese economie, ondanks initiatieven van de Chinese overheid om de groei te beperken, het derde kwartaal met maar liefst 9,4 procent was gegroeid.

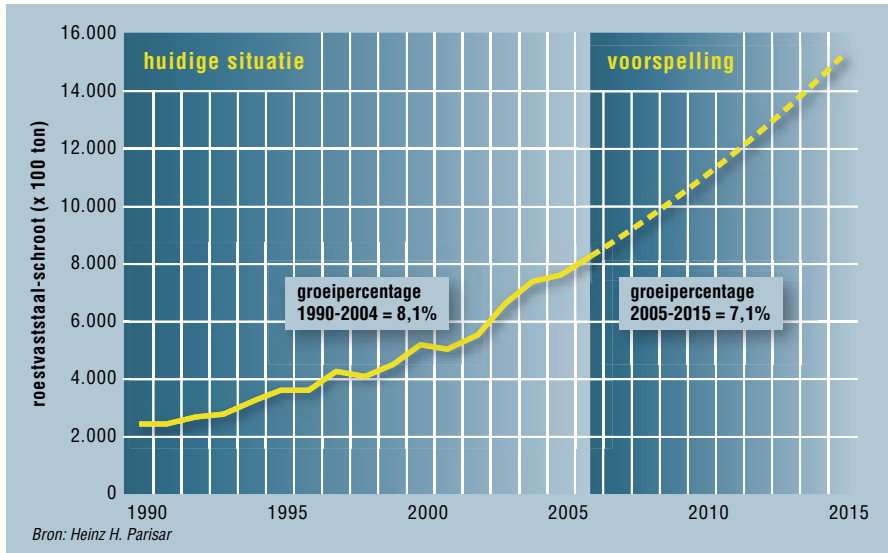

Vanwege de groei in de productiesector was de vraag naar schroot, vooral koper-schroot, erg groot. Alleen aluminium en roestvaststaal schroot deden het minder, de eerste vanwege de ruime beschikbaarheid van primair aluminium in China en de tweede vanwege de overproductie. Een ander punt van belang kwam van de zijde van Ildar Nevorov van Teplotov Resource uit Rusland. Diverse sectoren in de metaalindustrie, vooral die van de productie en het gebruik van aluminium, koper en nikkel groeien en de behoefte aan materiaal neemt toe. De protectionistische accijns op de uitvoer van diverse soorten schroot blijft hoog: voor koperschroot is dat 50 procent, voor aluminiumschroot hetzelfde en voor nikkel-schroot 30 procent. Daar staan enkele verlichtingen van accijns tegenover. Zo is de exportaccijns op secundair aluminium (dus een halfproduct van de smelterijen) verlaagd van tien procent naar drie procent, terwijl de export van nikkellegeringen nu geheel vrij is. Daarnaast wordt vanaf 1 januari 2006 alle handel van schroot waarschijnlijk BTW-vrij uitgevoerd. Dit om crimineel gedrag (terugvragen van niet betaalde BTW) in de sector terug te dringen. Het effect van de maatregel valt volgens Neverov moeilijk te voorspellen. De naweeën van de twee grote orkanen die het zuiden van de Verenigde Staten teisterden, zijn volgens Robert Stein van Alter Trading nog voelbaar. Nog steeds is er een tekort aan beschikbaarheid van trucks en andere middelen van transport.

RVS

Azië steeds dominanter

Tijdens de vergadering van de Stainless Steel & Special Alloys Divisie van BIR in Milaan gaf Heinz Pariser, een bekende Duitse marktonderzoeker van de metaalmarkten, zijn visie op de ontwikkelingen binnen het roestvaststaal segment. Hij concludeerde dat zonder de geschatte Chinese rvs-productietoename van 34 procent de wereldwijde rvs-productie met tien procent zou zijn gedaald. De Aziatische productie bedraagt dit jaar naar schatting 13,5 miljoen ton, maar in tien jaar tijd zal de rvs-consumptie in Azië groeien tot tweederde van de globale productie die dan rond de 45 miljoen ton zal bedragen. De daarvoor benodigde hoeveelheid schroot lijkt voldoende. Pariser ging na hoeveel rvs er is geproduceerd en hoeveel schroot er inmiddels is ingezameld. De schrootreserve (het roestvast staal dat momenteel nog in

Jaarlijkse wereldwijde beschikbaarheid van rvs-schroot tot 2015 (bron: H. Pariser)

gebruik is maar eens als schroot op de markt moet komen) bedraagt 213 miljoen ton. Tot 2015 zal die hoeveelheid toenemen tot 335 miljoen ton. Het rvs-schroot dat de komende jaren beschikbaar komt, zal jaarlijks toenemen van ruim acht miljoen ton in 2005 tot ruim vijftien miljoen ton in 2015 (zie grafiek). Voor 2006 verwacht Pariser een toename van de productie van roestvaststaal met minimaal zes procent. Daarvóór had Michael Wright van ELG Haniel Metals al een overzicht gegeven van de ontwikkeling van de roestvaststaal industrie en de daaraan gekoppelde vraag naar rvs-schroot in Azië en in het bijzonder China. Hij verwacht dat de Aziatische productie zal toenemen tot ruim 31 miljoen ton in 2015, waarbij China alleen al goed zal zijn voor 14,4 miljoen ton per jaar. De behoefte aan rvs-schroot zal dan toenemen van circa 900.000 ton nu tot 4,5 miljoen ton in 2015. Doordat inmiddels een behoorlijke voorraad schroot uit China beschikbaar zou moeten komen, zal de import van rvs-schroot 'slechts' toenemen van 258.000 ton in 2004 tot circa 1,6 miljoen ton in 2015. Een belangrijke waarschuwing vindt Wright op zijn plaats. Het dure nikkel veroorzaakt een tendens om van austenitisch rvs over te gaan naar ferritisch rvs of rvs met geen of een laag nikkelgehalte. Wright is bang dat het aandeel CrMn kwaliteiten relatief hoog blijft. Heel lastig als je bedenkt dat je de verschillende soorten rvs niet door elkaar aan nieuw materiaal mag toevoegen. Het schroot moet dus zeer nauwkeurig worden gescheiden en er bestaat dus grote angst voor vervuiling van het materiaal door het mengen van de verschillende

soorten. Wright waarschuwt: "CrMn en CrMnCu kwaliteiten zijn écht vergif als ze in de recyclingkringloop terechtkomen. En opsporen met behulp van magneten of conventionele methoden is erg moeilijk. Tenzij er een efficiënte techniek voor het scheiden bij de bron wordt gevonden, zal de schrootreserve erg worden verontreinigd. Een vervuiling die grote problemen oplevert voor zowel de recyclers als de smelters." Barry Hunter verwacht zelfs concurrentie op het gebied van vrachtwagenladingen waardoor het zeer moeilijk zal worden een complete bulkloading rvs-schroot te verschepen.

Milieuraad BIR

Oplossing afvaldefinitie vergt lange adem

Op het moment dat dit verslag wordt gemaakt staat in de NRC dat de helft van alle afvaltransporten illegaal is. En dan blijkt er nog veel werk voor de Internationale Milieuraad van BIR. Gelukkig voor deze raad lag het aantal deelnemers aan de vergadering in Milaan weer wat hoger dan de vorige keer in Barcelona. Wellicht kwam dat omdat algemeen directeur van BIR, Francis Veys, een voordracht zou houden over de vooruitgang die moet worden geboekt op het gebied van de 'Afval en Niet-afval' discussies die overal nog steeds plaatsvinden. Zo hebben uiteenlopende definities van 'afval' geleid tot rechtszaken in een aantal landen, waarbij BIR de juridische processen heeft ondersteund op het moment dat de belangen van de recyclingindustrie werden bedreigd. Francis Veys drong er tijdens de vergadering op aan om 'de

definitie van afval bij de UN of bij de OECD respectievelijk de EU niet te herschrijven'. Volgens hem is het beter een wettelijke systematiek op te stellen om te bepalen wat geen afval is en wanneer afval niet meer wordt aangemerkt als afval. "Een benadering per geval zal waarschijnlijk eerder een tijdrovend politiek proces opleveren dan een wetenschappelijk proces." Veys had het verzoek aan de nationale leden van BIR om de juridische benadering te ondersteunen en nieuws vanuit de nationale overheden te delen met BIR en IEC.

Italië is één van de landen die verwikkeld is in juridische processen betreffende de definitie van 'afval'. In 2002 introduceerden Italiaanse juristen een 'originale interpretatie' van de afvaldefinitie. Hierdoor valt praktisch alle schroot buiten de technische specificaties van de afvalbepalingen. De Europese Commissie liet dat niet over haar kant gaan en reageerde met het aanspannen van een proces tegen Italië vanwege een inbreuk op de richtlijnen van de EU. Het wachten is op de uiteindelijke uitspraak van de Europese Rechtbank. In juli van dit jaar begon de Europese Commissie een nieuw proces op grond van inbreuk op de bepaling dat 'secundaire grondstoffen waren verwijderd uit de afvalbepaling'. Ross Bartley, directeur Milieu & Techniek van BIR, liet de laatste juridische ontwikkeling de revue passeren en wees op enkele zeer lastige voorstellen die naar voren zijn gebracht als revisie van de Europese bepalingen ten aanzien van afvaltransporten. Verschillende van deze voorstellen zijn verworpen tijdens de voltallige vergadering van het Europese Parlement, maar een voorstel betreffende het publiceren van details uit kennisgevingen van export door bevoegde instanties in de EU-lidstaten is aangehouden. Finland en Nederland hebben bijvoorbeeld al gekozen voor het publiceren van bedrijfsgevoelige informatie over afzonderlijke transporten op internet. Zo toonde Bartley tijdens de vergadering een aantal internetpagina's waarop stond welk materiaal door wie en aan wie is of mag worden geleverd. Volgens Bartley is een probleem dat landen nauwelijks weten waar ze over praten. Op een vragenlijst over de Basel Convention Annex IX hebben enkele landen vermeld de invoer van recyclebare materialen te willen verbieden als die worden aangeduid met 'afval', zelfs als enkele daarvan essentieel zijn voor de eigen industrie. 'En dat zijn onzinnige antwoorden' vindt Bartley.

Kunststof

Als gebruikelijk werd het 'Plastics Committee' voor gezeten door onze landgenoot Peter Daalder. Onder zijn inspirerende voorzitterschap lijkt het 'Plastics Committee' op weg naar een echte divisie van de BIR. Want zo ver is het vreemd genoeg nog niet. Terwijl juist in deze soort materialen nog heel veel goede ontwikkelingen te verwachten zijn. Denk daarbij ook aan het feitelijk hergebruik van aardolie. Aardolie is immers vaak grondstof voor kunststof en door die kunststof te recycleren en te hergebruiken, wordt in feite ook aardolie meerdere malen gebruikt. Typisch dat dit soort overwegingen, zover mij bekend, nooit deel uitmaken van de analyse naar aanwezige olievoorraden en degelijke. Hier valt nog veel te winnen. Daalder rapporteerde de marktsituatie in Nederland en Duitsland. Deze is in grote lijnen als goed te typeren, waarbij de vraag naar recyclebare plastics zeer goed is. Ook de prijzen voor het virgin-materiaal zijn sterk gestegen. Hij ging verder in op het stortverbod in Duitsland sinds juni dit jaar en de daarvan uitgaande opwaartse druk op kunststofrecycling. Jacques Musa rapporteerde voor Frankrijk, Italië en Spanje redelijk normale marktomstandigheden. Wel zei hij een daling van de Chinese vraag naar PET-materiaal te verwachten. Surendra Borad van het Belgische Gemini Corporation meldde dat India elke maand 6000 ton aan plastic-scrap importeert. Er bestaat twijfel of de benodigde vergunningen wel allemaal worden verlengd. Is dat niet zo, dan verwacht hij een daling van de Indiase import naar 3000 ton per maand, de helft dus van wat het land nu afneemt. Volgens de cijfers consumeert India jaarlijks maar liefst 4,2 miljoen ton aan kunststoffen. Uit Amerika nam Mike Biddele plaats achter de microfoon. Hij is oprichter en directeur van MBA Polymers

Peter Daalder, voorzitter 'Plastics Committee'.

Inc. in de USA. Zijn bedrijf hanteert een geheel zelf ontwikkeld systeem voor scheiding van kunststoffen uit andere materiaalstromen en van kunststoffen onderling. Daarvoor investeerde het bedrijf recent meer dan 30 miljoen dollar. MBA beschikt nu in China over een productiecapaciteit van 40.000 ton materiaal. Volgend jaar bouwt MBA nog een grote fabriek in Oostenrijk. "Wij gaan veel meer expanderen in Azië en Europa, waarbij wij onze eigen technieken volop kunnen inzetten", aldus Biddle.

Rubber

Barend Ten Bruggencate informeerde zijn gehoor over de Nederlandse overheid en rubbergranulaat. Bij de aanleg van sportvelden en dergelijke lijkt verwerkt rubbergranulaat volledig geaccepteerd als grondstof. Dat betekent dat de overheid dit materiaal niet meer als 'afval' ziet! Goed nieuws voor de branche. Ook de Italiaanse gastspreker Pier Clemente Mantegazza van EcoPneUs kwam met goed nieuws. Volgens hem wordt een steeds groter deel van de Europese oude banden aangewend voor hergebruik of voor energieopwekking. Ook wordt materiaal van banden verwerkt bij civiele projecten, bijvoorbeeld als funderingsmateriaal bij de aanleg van wegen en spoorbanen. Ook wordt volgens Mantegazza rubber en rubbergranulaat ingezet bij de productie van onder andere wieltes voor golftralleys, dakbedekkingproducten en als absorptiemateriaal. Een heel breed scala aan producten dus. Barend Ten Bruggencate meldde te verwachten dat de controle op verschepingen van materiaal zoals rubber, de komende vijf jaren extreem strikt zullen worden. Hij sluit niet uit dat alle verschepingen en de daarbij betrokken partijen met volledig vrij te controleren en te gebruiken informatie op internet zullen verschijnen. Vaak vertrouwelijke informatie die ook ter beschikking komt aan iedereen die daar iets mee wil of kan. "Geen gewenste situatie", zo gaf hij zijn mening, die door velen zal worden onderschreven.

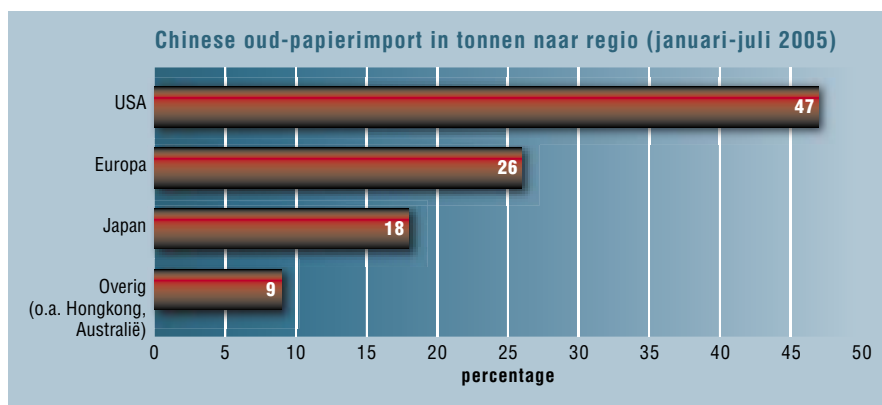
Papier

Wederom hield voorzitter Dominique Maguin (Frankrijk) een warm pleidooi om internationaal niet meer te spreken over 'waste paper'. Naar zijn mening – en zo vreemd is dat niet – plaatst de oud-papierbranche daardoor zichzelf onbedoeld in een negatief daglicht. Immers

, het gaat niet om 'waste paper', maar juist om papier dat weer als grondstof gebruikt kan en gaat worden. Misschien is 're-usable paper' inderdaad wel beter of afgekort: 're-paper', of zoals meer gebruikt 'recovered paper'. Maarten Kleiweg De Zwaan sprak over een stabiele situatie op de Europese oud-papiermarkt. Daarbij merkte hij terecht op dat een aantal factoren van grote invloed zijn op die situatie, zoals:

- de koersverhouding dollar versus euro
- de export vanuit de USA naar Azië
- de olieprijs en daarmee de vrachtkosten

De vrachtkosten zijn enorm gestegen en vormen een aanslag op de rendementspositie van de oud-papierbedrijven, zo viel te beluisteren. Want afnemende partijen zijn lang niet altijd bereid de gestegen vrachtkosten volledig voor hun rekening te nemen. Kleiweg De Zwaan zei verder dat het percentage voor recovered paper in Europa in 2004 uitkwam op 54,6 procent. In 2005 zal dat percentage volgens hem oplopen naar 65 procent. Ook vanuit Engeland en Duitsland werden stabiele marktomstandigheden gerapporteerd. Maar er bestaat wel degelijk een verschil tussen die twee landen. Engeland stoomt steeds verder op als 'leading country' als het gaat om export (Verre Oosten) van oud papier, terwijl Duitsland steeds meer oud papier voor eigen gebruik nodig heeft. Bij beide landen werd gesproken over de (te) lage marges voor oud-papierondernemingen. Hubert Neuhaus uit Duitsland daarover: "De markten zijn stabiel, maar dat geldt helaas ook voor onze lage marges!" Italië transformeert van een oud papier importerend land naar een exporterende natie. Volgens enkele sprekers is de lokale markt in de USA als 'niet briljant' te typeren. Ranjit Baxi uit India hield

een inleiding over de situatie in Azië. Hij voorspelde daarbij een zich continue versterkende vraag naar oud papier vanuit landen als China, Indonesië, Thailand en India. Daarbij zal overigens de export naar die landen vanuit Japan ook stevig doorgroeien. Hij toonde verder enkele grafieken die wij in het volgende nummer van MRB wat meer zullen uitlichten. Een van die grafieken nemen wij hierboven alvast op; namelijk die van de herkomst van de oud-papierimporten van China in de eerste helft van dit jaar.

Als gastspreker had de papierdivisie de Franse professor Philippe Chalmin uitgenodigd. Hij constateerde dat oud papier als enige secundaire grondstof niet heeft geprofiteerd van de enorme, recente prijsstijgingen van grondstoffen op de wereldmarkt.

(Redactie: kennelijk heeft Chalmin daarbij textiel over het hoofd gezien, ook die sector profiteerde namelijk niet). Verder wees hij op de nog steeds bestaande overcapaciteit in de papierketen

in Europa en Amerika. Hij benadrukte het belang van grondstoffen en industrie voor de mensheid in deze eeuw. In de rondvraag zei Chalmin in 2010 of snel daarna (na de Olympische Spelen en de Wereldtentoonstelling, beide in China) een economische crisis in China te verwachten. Over de omvang daarvan kon hij nog niets zeggen.

Textiel

"Wij moeten een oplossing vinden voor wie er gaat betalen voor onze inzameling, sortering en recyclingservice", zo hield voorzitter Frithjog Schepke de zaal voor. Mogelijkheden van een soort verwijderingsbijdrage zijn daarbij niet uitgesloten. Met een opslag van 50 eurocent per kilogram textiel zou al een behoorlijk fonds voor de branche zijn te vormen, aldus Alexander Gläser van het Fachverband Textil-Recycling in Duitsland. Per inwoner komt dat in zijn berekening neer op een bedrag van 4,50 euro per Europeaan per jaar. Een schijntje maar waarmee de textielrecyclingbranche, de daarbij behorende werkgelegenheid en het zeer nuttige werk dat zij verricht, te redden is, aldus Gläser.

Klaus Löwer eveneens uit Duitsland ging in op het project Ouvertes. Veel meer daarover leest u elders in dit nummer van Magazine Recycling Benelux. Ook de import van zeer goedkope Chinese kleding kwam uitgebreid aan de orde. De Engelman Terry Ralph van Terimpex zei dat de textielrecyclingbranche nu ook nog de competitie met deze goedkope importen aan moet gaan. Hij zei verder dat de Chinese fabrikanten willen zij worldwide blijven leveren hun kwaliteiten zullen moeten opschroeven naar Westerse standaards. Daardoor zullen de Chinese prijzen gaan stijgen. Een importverbod van tweede hands kleding door China noemde hij buiten proportioneel. Hij riep het BIR-bestuur op hierover met de Chinese autoriteiten in overleg te treden. ■

Professor Chalmin:

"Grondstoffen en industrie vormen de basis om de mensheid deze eeuw te voorzien van de voorwaarden om te kunnen overleven. Niet de mooie 'digitale' en 'virtuele' verhalen, dat is allemaal slechts opsmuk! Het gaat keihard om materialen en producten."